

# РЕШЕНИЕ

№ 15096

гр. София, 20.04.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Петя Стоилова

**ЧЛЕНОВЕ:** Геновева Йончева  
Златил Чолаков

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **1904** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура", чрез юрисконсулт - пълномощник, срещу Решение № 3594 от 06.10.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 121 - и състав, по НАХД № 12172/2025 г., с което е отменен Електронен фиш №[ЕИК]/06.03.2022 г. на АПИ, с който на "АТМИКС БЕТОН" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от същия закон.

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Въз основа на подробно изложените съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Твърди, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа

регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. Иска се отмяна на въззивното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба - "АТМИКС БЕТОН" ЕООД, в писмен отговор на касационна жалба я оспорва, в съдебно заседание се представлява от адв. И., преупълномощена от адв. Л., която представя писмена защита и претендира разноски от 300 евро за касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София-град, ХХІХ касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 06.03.2022 г. в 07:52 часа пътно превозно средство – специален автомобил с марка „ВОЛВО ФМ“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 51500, брой оси 5, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, било засечено да се движи в [община], по път А-2 км 6+804, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира такса за изминато разстояние (тол такса), като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като нямал валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Собственик на МПС е „АТМИКС БЕТОН" ЕООД. Нарушението, № D987850B53330A91E053021F160AF85A, било установено с устройство № 20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-2 км 6+804.

При така установеното на „АТМИКС БЕТОН" ЕООД бил съставен електронен фиш №[ЕИК]/06.03.2022 г., с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДВП му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДВП.

За да отмени ЕФ решаващият съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение, относно реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност. СРС е намерил, че към датата на нарушението – 06.03.2022 г. законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш при констатирано нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такива по чл.179, ал.3б от ЗДвП. В съдебния акт е обърнато внимание, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.179. ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП е недопустимо. По тези съображения съдът е приел, че административно наказващият орган е следвало да започне процедура със съставянето на АУАН и издаване на НП по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Въззивното решение е валидно, допустимо и правилно.

Споделят се мотивите, че издавайки на 06.03.2022 г. електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП /вместо АУАН и съответно НП/ наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е нарушен императивният ред на закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Към датата на установяване на процесното нарушение – 06.03.2022 г., в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП /в редакцията към посочената дата/ е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал.3б ЗДвП. Така законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност по тълкувателен път, като се отчитат и други норми на ЗДвП. Така също, не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал.7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в

редакцията към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми. Именно в тази връзка в новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г. /ДВ бр. 13 от 2024 г./ е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Така настъпилата законодателна промяна не променя горните изводи, тъй като нормата е процесуална и се прилага незабавно с влизането ѝ в сила. Това означава, че за нарушения на чл. 179, ал. 3-3б може да се издава ЕФ след 13.02.2024г.

Липсата на изрична разпоредба /към 06.03.2022г./, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на въззивния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. Единствено за пълнота следва да се посочи, че съгласно Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 на СЕС член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер". В този смисъл, налагането на наказание, което не е съобразено с извършеното нарушение (ако има такова) винаги води до неговата отмяна, поради нарушение на основни принципи в правото на ЕС.

С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна

на решението, поради което същото следва да се остави в сила, като в полза на ответника, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН се присъдят направените и доказани разноси за адвокат в размер на 300 евро.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, ХХІХ касационен състав,

**РЕШИ:**

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3594 от 06.10.2025 г., постановено по НАХД № 12172/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 - ви състав.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ "ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА" да заплати на "АТМИКС БЕТОН" ЕООД разноси по делото в размер на 300 / триста/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.